

Protikorozijska zaščita daljnovodov

Oglasna priloga

29.10.2012 00:01 / Finance 208/2012

0

+ 0

Če bi se v Sloveniji uveljavil cikel zaščite daljnovodnih stebrov na vsakih 30 do 40 let, bi bil to velik napredek, ki bi prinesel tudi prihranke

Daljnovodni stebri so večinoma jeklene konstrukcije, ki so zelo občutljive za atmosferske vplive. Trajnost takšnih konstrukcij pa je odvisna tudi od lokacije; lahko gre za podeželje, industrijsko območje ali obmorsko okolje, zato v skladu s SIST EN ISO 12944-2 poznamo različne korozijske razrede, s pomočjo katerih se določi, koliko konstrukcije izgubimo v enem letu.

Večina daljnovodnih stebrov v Sloveniji je na meji razredov C4 in C5-I,

vi Mladen Pasarič iz podjetja FINAL Pasarič, ki sodi med vodilne družbe za protikorozijsko zaščito v Sloveniji, z malo matematike izračunamo, kolikšna je škoda ob neustrezni zaščiti teh konstrukcij.

Ponekod je ogrožena že statika

Pasarič sicer meni, da je korozijsko stanje naših daljnovodov zelo različno: »Novi daljnovodi so zaradi uvajanja tako imenovanega 'duplex sistema' antikorozijske zaščite v zelo dobrem stanju, vendar pa je stanje na starejših daljnovodih dosti slabše.« Pri starejših daljnovodih tako najdemo različne stopnje korozije, od površinske rje, špranjske rje, globoke nagriženosti pa celo do korozijskih lukenj. Za takšne kritične objekte Pasarič opozarja, da je lahko ogrožena že tudi statika objekta, kar je v preteklosti že privedlo do porušitev.

Daljnovodi kličejo po zaščiti

V preteklosti so bili daljnovodi, kar se tiče antikorozijske zaščite, bolje vzdrževani, v zadnjem obdobju pa se ob pomanjkanju sredstev na vseh področjih vse bolj uveljavlja miselnost, da je antikorozijska zaščita zgolj nepotreben estetski poseg in ne nujno vzdrževalno delo. »Smiselno je poudariti, da imamo v Sloveniji kar nekaj daljnovodov, starih 30 ali več let, ki so bili v osnovi vroče cinkani in še nikoli dodatno antikorozijsko zaščiteni. Zato se je ponekod cink že popolnoma izgubil, kar pomeni, da ni več niti osnovne antikorozijske zaščite. Ravno takšni daljnovodi danes nujno kličejo po ustrezni antikorozijski zaščiti,« poudarja in svari Pasarič.

Od višine se zvrsti: korozijsko zaščito daljnovodov lahko opravljajo samo ljudje, ki so za to usposobljeni ter so v vrhunski fizični in tudi psihološki

V tovarni cinkanje, na terenu barvanje

Današnja metodologija dela pri antikorozijski zaščiti temelji na že prej omenjenem »duplex sistemu«, ki je trenutno zagotavlja najboljšo možno zaščito. Kot razlaga Pasarič, pri tem načinu vroče cinkanje konstrukcije opravimo že v tovarni, takoj po postavitvi konstrukcije in ko so opravljena vsa montažna dela, pa se na konstrukcijo nanesejo vsi potrebni in primerni antikorozijski premazi (temeljni in pokrivni), ki so odporni proti UV-žarkom, kemikalijam in abraziji. Tako ohranimo osnovno zaščito – cink in podaljšamo življenjsko dobo konstrukcije.

Kot še dodaja Pasarič, se takšen način zaščite v preteklosti ni izvajal, saj ni bilo ustreznih premazov za to. Danes pa imamo po zaslugi barvne industrije, ki je v Sloveniji zelo močno razvita, na voljo primerne premazne materiale, ki nam to omogočajo.

Ker že govorimo o kakovosti zaščite, Pasarič omenja še dva bistvena pojma na področju korozijske zaščite daljnovodnih stebrov: garancijo za dobro izvedena dela in življenjsko dobo konstrukcije: »Življenjske dobe ne moremo enačiti z garancijo, saj je to le empirična predpostavka, ki lastniku infrastrukture pomaga pri določitvi vzdrževalnega cikla in navadno znaša 30 ali več let, odvisno od vzdrževanja. Garancijska doba za izvedena antikorozijska dela pa je odvisna od vnaprej določene stopnje Re (rje) in je navadno deset ali več let. Če bi se v Sloveniji uveljavil cikel zaščite daljnovodnih stebrov vsakih 30 do 40 let, bi bil to velik napredek, obenem pa bi to prineslo tudi prihranke.«

Zaščito lahko izvajajo le ljudje v odlični fizični formi

Izvajanje antikorozijske zaščite daljnovodov, ko je ta že pod napetostjo,

lelo resno, fizično naporno in zahtevno delo. Pred začetkom d
treba najprej dogovoriti za termin izklopa daljnovoda, vendar Pasarič
poudarja, da je to običajno zelo težko doseči, čas izklopa pa je omejen na
skrajni minimum, vmes pa jo lahko zagodejo še neugodne vremenske
razmere. » To pomeni, da moramo dodeljeni čas izkoristiti maksimalno,
kar v želji po kakovostni in pravočasni izvedbi del zahteva dobro
organizacijo in maksimalen prispevek vsakega zaposlenega,« pravi
sogovornik.

Kot dodaja, pa pri govoru o protikorozijski zaščiti daljnovodov ne more
mimo ljudi, ki to delo izvajajo na terenu. Zaradi narave dela, ki poteka
tudi na višini 30 in več metrov, ter nedostopnosti terenov so za to delo
primerni samo ljudje, ki so za to strokovno usposobljeni ter so hkrati v
vrhunski fizični in tudi psihološki pripravljenosti. K temu pa je treba
prišteti še najboljšo možno varnostno opremo in nenehna dodatna
izobraževanja.

A kot pravi Pasarič, se v podjetju kljub vsem naštetim naporom trudijo
ustvarjati prijetno delovno okolje za vsakega posameznika in s tem tudi
dosegati kakovostno izvedbo vseh del.

0

 0

Komentiraj 0